

Hallintosäännön 5. luvun 32 § 19. kohdan mukaan kaupunginhallitus päättää pitkäaikaisten lainojen ottamisesta ja lainojen antamisesta valtuuston talousarvion hyväksymisen yhteydessä päättämässä rajoissa, päättää lainaehdoista ja niiden muuttamisesta sekä päättää lainojen korko- ja valuuttariskien hallintaan käytettävistä suojaustoimenpiteistä.

Rahoitusriskien hallinnan tavoitteena on varmistaa kaikissa rahoitusmarkkinoiden tilanteissa kaupungin riittävä rahoitus mahdollisimman kustannustehokkaasti sekä loiventaa rahoitusmarkkinoiden liikkeiden vaikutuksia kaupungin tulokseen ja maksuvalmiuteen.

Rahoitusriskejä ovat rahan hintaan liittyvä korkoriski, markkinoiden ja lainsäädännön muutosten aiheuttama rahan saatavuuteen liittyvä saatavuusriski ja erääntyvien lainojen uudelleen rahoittamiseen liittyvä jälleenrahoitusriski. Rahoitukseen liittyviltä riskeiltä voidaan suojautua hajauttamalla rahoitusta mm. laina-ajan pituuden, lyhennystavan, rahoituslähteen ja korkoprotektion mukaan.

Korkoriskiltä suojaudutaan kiinteäkorkoisilla lainoilla tai korkojohdannaisten avulla. Suojaimista voidaan verrata vakuuttamiseen, kiinteät korkokustannukset vähentävät korkomenojen vaihtelua ja parantavat ennustettavuutta, mutta toisaalta lisäävät korkomenoja. Korkojohdannaiset ovat kiinteitä korkoja joustavampia ja usein myös tasoltaan edullisempia. Johdannaisia voidaan käyttää olemassa olevan lainasalkun tai yksittäisen lainan korkoprofiilin muuttamiseen. Johdannaissopimuksen tekeminen ei vaadi suojattavan lainan ehtojen muuttamista. Tilannetta arvioidaan jatkuvasti lainasalkku- ja markkina-analyysin avulla.

Kuopion kaupungin lainakannan suojaustaso voi vaihdella markkinatilanteen mukaan. Alhaisen korkotason vallitessa suojausaste voi olla enintään 80 prosenttia. Korkean korkotason vallitessa suojausastetta voidaan laskea siten, että aina kuitenkin vähintään 30 prosenttia lainasalkusta on suojattu. Suojausasteen laskennassa huomioidaan sekä kiinteäkorkoisten lainasopimusten että johdannaissopimusten, joilla yksittäisen lainan tai lainasalkun korkoprofiilia muutetaan kiinteäksi, suhde lainasalkun kulloiseenkin kokonaismäärään vuoden viimeisenä päivänä. Suojausastea hajautetaan eri ajankohtiin ja maturiteetteihin.

Myös leasingrahoitukselle voidaan tehdä korkosuojaus muuttamatta leasingsopimuksen ehtoja. Leasingsopimuksia koskee sama suojaustaso kuin lainasalkkua, eli 30 – 80 prosenttia leasing-sopimuksesta tulee olla suojattuna.

Johdannaissopimuksia voidaan tehdä koronvaihto-, korkokatto- ja korkolattiasopimuksina sekä korkoputkisopimuksina. Käytettävien johdannaissopimusten tulee olla yksiselitteisiä, joihin ei sisälly ennakoimattomia elementtejä. Johdannaissopimuksia käytetään ainoastaan korkoriskin suojaamiseen.

Saatavuusriski muodostuu talous- ja rahamarkkinatilanteen aiheuttamista lainarahoituksen saatavuusvaihteluista. Heikossa markkinatilanteessa lainarahoituksen saatavuus voi vaikeutua myös kunnilla. Saatavuusriskiä hallitaan erilaisia käytettävissä olevia rahoitusvaihtoehtoja monipuolisesti hyödyntämällä. Kaupunki kilpailuttaa rahoitustarpeensa markkinoilla tavoitellen riippumattomuutta ja tasapuolisuutta markkinoilla toimiviin eri osapuoliin nähden.

Jälleenrahoitusriski liittyy erääntyviin lainoihin, jotka on rahoitettava uudelleen. Jälleenrahoitusriskillä tarkoitetaan sitä, että rahoitusta ei ole saatavilla riittävästi tai sen hinta on merkittävästi korkea johtuen esimerkiksi lainanottajan alentuneesta luottokelpoisuudesta tai rahoitusmarkkinoiden häiriöistä. Lyhytaikainen rahoitus on tavallisesti edullisempaa kuin pitkäaikainen rahoitus, mutta sisältää suuremman jälleenrahoitusriskin. Jälleenrahoitusriskiä hallitaan laina-aikoja hajauttamalla ja pidentämällä huomioiden pidempien laina-aikojen korkeammat kustannukset. Lainasalkun keskimääräisen laina-ajan tulisi olla vähintään 6 vuotta.

Lainasalkun tilanteesta raportoidaan kuukausiraportin, osavuosisiraporttien ja tilinpäätöksen yhteydessä.

Hyväksytty kaupunginhallituksessa 5.11.2018

Rahoitusriskien hallintapolitiikka tulee voimaan 1.1.2019 alkaen.
